

Î N C H E I E R E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gusenco Victor, Gusenco Denis și Romanciuc Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gusenco Victor, Gusenco Denis și Romanciuc Alexandru împotriva Societății pe Acțiuni „Eximotor” cu privire la încasarea salariului pentru munca prestată suplimentar și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Gusenco Victor, Gusenco Denis și Romanciuc Alexandru și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă

La 28 noiembrie 2016, Gusenco Victor, Gusenco Denis și Romanciuc Alexandru au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Eximotor” cu privire la încasarea salariului pentru munca prestată suplimentar și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru au fost angajați în cadrul SA „Eximotor” în calitate de hamali pe o perioadă nedeterminată în baza contractelor individuale de muncă nr. 110 din 22 februarie 2013 și respectiv, nr. 109 din aceeași dată, iar Gusenco Denis a fost angajat prin cumul în calitate de șef de depozit în baza contractului individual de muncă nr. 72 din 14 noiembrie 2012. La 01 aprilie 2016 raporturile de muncă au fost încetate la inițiativa salariaților.

Invocă reclamanții că potrivit contractelor individuale de muncă, regimul de muncă al lui Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru a fost stabilit de 8 ore pe zi, cu repaus zilnic de 60 minute și săptămânal de 2 zile, iar regimul de muncă al lui Gusenco Denis – 4 ore pe zi, repaus zilnic de 60 minute și săptămânal de 2 zile. Conform pct. 12 din contracte, li s-a stabilit un salariu lunar tarifar de 3424,16 lei pentru Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru și 4908,36 lei pentru Gusenco Denis, locul de muncă fiind indicat

depozitul situat pe str. Lunca Bîcului 33/1, mun. Chişinău. Chiar din momentul încheierii contractelor individuale de muncă, au fost impuşi în formă verbală de către administratorul SA „Eximotor”, Natalia Socolova, să lucreze în fiecare sâmbătă, promiţându-le retribuirea muncii suplimentare. Astfel, începând cu 22 februarie 2013 şi până la 01 aprilie 2016, Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru au prestat muncă suplimentară timp de 162 zile de sâmbătă, iar Gusenco Denis timp de 176 zile.

Consideră reclamanţii că atragerea la muncă suplimentară a fost admisă de către angajator cu încălcarea prevederilor art. 104 alin. (4) Codul muncii, lipsind în acest sens acordul scris al salariaţilor. Dat fiind faptul că salariul mediu al lui Gusenco Denis pentru o oră lucrată constituie 43,82 lei şi având în vedere că în total a lucrat 880 ore, suma ce necesită a-i fi retribuită este 38 561,16 lei. Iar lui Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru urmează să le fie achitată suma de 12 376,80 lei pentru fiecare, ţinând cont de faptul că salariul pentru o oră constituie 15,28 lei şi au muncit suplimentar 810 ore. Totodată, conform art. 157 Codul muncii, pentru munca suplimentară se plăteşte un adaos de cel puţin 50 la sută din salariul tarifar al salariatului de categoria respectivă, remunerat pe unitate de timp pentru primele 2 ore şi în mărime de cel puţin 100 la sută din acest salariu tarifar – pentru orele următoare. Efectuarea muncii suplimentare neprevăzute de contractul individual de muncă se demonstrează prin bonurile de eliberare a mărfurilor de la depozitul din str. Lunca Bîcului, mun. Chişinău, întocmite şi eliberate de casieria SA „Eximotor” în zile de sâmbătă.

Menţionează Gusenco Denis, Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru că la 28 iulie 2016, în vederea soluţionării litigiului pe care amiabilă, au expediat în adresa SA „Eximotor” o reclamaţie, solicitând retribuirea muncii suplimentare, însă nu au primit nici-un răspuns. Prin acţiunile părţii le-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin suferinţe psihice aduse în urma neachitării salariului pentru munca prestată suplimentar în zilele neprevăzute de contractul individual de muncă, prin înrăutăţirea sănătăţii, cât şi lipsa posibilităţii de a avea o sursă de întreţinere, fiind nevoiţi să demisioneze.

Solicită reclamanţii încasarea din contul SA „Eximotor” a salariului neachitat pentru munca prestată suplimentar în beneficiul lui Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru câte 22 278,24 lei şi Gusenco Denis – 69 410, 44 lei, precum şi repararea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei pentru fiecare şi încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chişinău (sediul Rîşcani) din 19 ianuarie 2017, acţiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru şi menţinută hotărârea Judecătorei Chişinău (sediul Rîşcani) din 19 ianuarie 2017.

Instanţele de judecată au constatat că la materialele cauzei nu a fost anexat nici-un ordin (dispoziţie, decizie) care ar confirma faptul atragerii de către angajator a recurenţilor-reclamanţi la muncă suplimentară în zilele de sâmbătă. La fel, nu au fost prezentate probe ce ar demonstra prestarea de către Gusenco Denis, Gusenco Victor şi Romanciuc Alexandru a muncii în afara orelor de program, iar bonurile de eliberare a mărfurilor de la depozit nu pot fi reţinute ca probe concludente şi pertinente, or, acestea denotă doar eliberarea lor în zilele de sâmbătă de către casieria SA „Eximotor”, însă nu confirmă şi executarea lucrărilor în aceeaşi zi de către recurenţii-reclamanţi.

La 04 septembrie 2017, Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 și hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, recurenții au invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Indică Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru că bonurile de eliberare a mărfurilor reprezintă înscrisuri de evidență contabilă, eliberate de către angajații intimatei-pârâte SA „Eximotor”, care se aflau în alt sediu, și anume în magazinul de pe str. Uzinelor, mun. Chișinău. Aceste bonuri erau întocmite de casieria SA „Eximotor” cu aplicarea ștampilei respective și ulterior, după achitarea valorii mărfurilor se înmânau cumpărătorilor, care după prezentarea lor în aceeași zi la depozitul unde munceau recurenții, primeau de la ultimii marfa indicată, sau în alte cazuri marfa era transportată de la depozit la magazinul central.

Consideră recurenții că instanțele de judecată nu au dat o apreciere corectă acțiunilor angajatorului prin atragerea la muncă suplimentară fără acordul lor scris, dâșii fiind impuși la muncă în afara programului cu riscul pierderii locului de muncă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa recurenților la 05 iulie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 11252-4 (f.d. 101), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru la 04 septembrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 25 octombrie 2017, în adresa intimatei SA „Eximotor” a fost expediată copia recursului declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru precum că prestarea muncii suplimentare se demonstrează prin întocmirea în zilele de sâmbătă a bonurilor de eliberare a mărfurilor de la depozitul de la locul lor de muncă, or, bonurile anexate la materialele cauzei denotă doar eliberarea acestora în zilele de sâmbătă de casieria SA „Eximotor”, însă nu confirmă și faptul executării lucrărilor în aceeași zi și anume, de către recurenții-reclamanți.

Din motivele expuse nu poate fi reținut nici argumentul invocat de recurenți, precum că atragerea la muncă suplimentară a fost admisă fără acordul lor scris, în condițiile în care nu a fost demonstrată prestarea muncii suplimentare prin probe pertinente și concludente.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță

sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gusenco Denis, Gusenco Victor și Romanciuc Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton